

Motto :

« Pe vremea când în Europa se pregătea înserarea, noi am visat că se întrevede cum răsare lumina... și s-a făcut noapte, așa cum și tiam de altfel ; numai că au trecut de atunci vreo 530 de seri și dimineți. Și este noapte încă ! »

Am scris în urmă cu aproape un an, niște considerente despre criza belgiană amplă, profundă, durabilă... text pe care l-am intitulat « Belgia – butoiul cu pulbere al Europei ? » (!) și pentru că l-am scris cu inima și după o minimă documentare, am dorit să-l și public. Numai că mai mulți redactori cu tupeu și cu nărav au și ters semnul întrebării, lăsând să se înțeleagă că eu, bietul de mine, aș rosti această judecată asupra țării mele de adopție, ba chiar că mi-aș dori să fie așa. M-am supărat și n-am mai scris continuarea promisă, aș teptând ziua în care voi scrie despre înfloritoarea 'Varză de Bruxelles'. Și au trecut așa nopți și zile, săptămâni și luni și anul... Iată, însă, că zilele acestea s-a precipitat degringolada, a început să se prăvale toboganul ! Să ne reamintim:

Remember

Măcar că este de aproape opt ori mai mică decât România, Belgia are o populație sensibil egală cu jumătatea noastră, adică se apropie de 11 milioane și este de vreo 20 de ori mai productivă și mai bogată, dar avem și multe, foarte multe, lucruri în comun; în unele aspecte, evident negative, îmi pare mie chiar să întrecă cei din Capitala UE habotnicia de pe malurile Dâmboviței. Să arucăm o privire mai întâi spre cele cu care ne lăudăm :

- Imediat după război – după Al Doilea Război Mondial – Belgia nu numai că a beneficiat din plin de efectele planului Marshal, ci a fost și unul din cele cinci state care au pus bazele « Pieței comune a oțelului și cărbunelui », forma începătoare a Uniunii Europene de astăzi,

- Odată cu destrămarea sistemului colonial, nu numai populația din Congo și Ruanda, foste colonii belgiene, ci o mare parte de alți africani și-au găsit adăpost și o pâine ieftină de mâncat în Belgia,

- În perioada înfloririi capitalismului, adică în anii 1960-70 Belgia a absorbit masiv forță de muncă din toată Europa ; italieni, greci, spanioli, turci și chiar francezi au venit, s-au împământat, au muncit, s-au realizat aici. O politică neașteptată și chiar riscantă a promovat Belgia față de magrebieni, tot în această perioadă, pe care i-a adus aici, mai ales pe marocani, care la ora actuală sunt majoritari în mai multe zone ale capitalei Bruxelles. Mai târziu și-au regăsit în Belgia un teren prielnic și mulți sud-americani, central-americani, sârbii, portughezii, polonezii, ex-sovieticii, albanezii și, evident, românii.

- În ultimul deceniu al secolului trecut au început să-și instaleze aici sediile cele mai importante centre de putere mondială : Sediul NATO și al Uniunii Europene, Consiliul Europei, precum și cam toate consorțiile mondiale ale industriei și comerțului, făcând din Bruxelles al treilea oraș european ca importanță globală, deși în toate statisticile figurează doar cu un million de locuitori.

Tot din această perioadă, sub domnia Regelui Baudoin, a început să se acutizeze conflictul-vrăjmăcie neîmpăcată dintre flamanzi și valoni, având ca piloni de bază doar câteva lucruri, dar care nu sunt fleacuri și care nu se pot schimba sub nici o formă :

- a. Dispariția sentimentului religios, a evlaviei creștine, liantul care i-a legat până mai atunci,
- b. Incompatibilitatea totală dintre cele două culturi latină și anglo-saxonă cu tradiții, cutume, viziuni, scopuri, exprimări și trăiri complet diferite,
- c. Deschiderea mult prea mare a francofonilor spre populațiile străine, acordarea de drepturi și facilități neînchipuite în contrast cu opacitatea totală a flamanzilor față de neeuropeni, mai ales,
- d. Creșterea artificială a populației francophone prin adopția pomenită și scăderea naturală a populației flamande prin emancipare și descreștinare, (ceea ce implică număr tot mai mic de copii),
- e. Pseudoprimavara arabă, în fapt revoluțiile populației din țările musulmane au avut efectul imploziei în toată Europa și aici în Belgia, numărul refugiaților dublându-se cel puțin în această perioadă,
- f. Scăderea tot mai accentuată a bunăstării băștinienilor, atât în baza politicii socialiste din această perioadă, favorabilă, așa cum am arătat, populației neproductive și neintegrate social organic, cât și valurilor de criză ce au zguduit tot mai acut economia capitalistă. Nici costurile integrării în UE a flancurilor centrale și răsăritean ale Europei nu s-a lăsat fără poveri pe umerii țărilor bogate precum Germania, Franța, Italia, Olanda, Belgia...

Toate acestea și multe altele, sunt elemente ale unei stări de fapt pe care politicienii flamanzi nu le pricep, nu le acceptă și nu sunt de acord să le poarte povara, drept care conflictul trenează și nu se întrevede în nici un fel sfârșitul crizei.

Comparații, alternative

O metaforă a fizicii ar fi că, până și metalele prețioase, nu numai că au greutatea lor care le apasă, ci, chiar fac parte din categoria « metale grele ». Prin urmare și țările bogate poartă în cârcă povara lor de păcate. Belgia a depășit orice record în istoria politicii moderne cu cele peste 500 de zile de când nu are un guvern legitim. Un termen de comparație ar fi poate, Republica Moldova, care nu are prețedinte de o perioadă cam înjumătățită ; să recunoaștem că diferențele și implicațiile sunt enorme, incomparabile. Dar dacă, de multe ori, doar ca urmare a presiunilor externe, până și țările bătute de războaie civile tot organizează alegeri și instalează guverne, apoi în Belgia lucrurile sunt și mai încâlcite ; ziceam cândva că aici erup vulcanii noroioși, cu referire, evident, la politicienii belgieni. Spre deosebire de Țara Bascilor sau Irlanda de Nord, Cosovo, Republicile foste sovietice, sau alte zone de conflict deschis pe bază de naționalism, religie, ori închipuite antefapte, aici în Belgia, în toată această perioadă, ura și vrăjmăcie au purtat o haină aleasă, croită pe măsură, frumos călcată și bine parfumată. Nu este, prin urmare, de mirare că Europa a tăcut, că s-a făcut că nu vede, că nu aude...

Dar lucrurile s-au precipitat, măsura s-a întrecut și lumea a pus lupa pe noi. Iată ce se vede :

Mai întâi că după mai multe avertismente, agențiile de rating au retrogradat zilele acestea Belgia, îngreunând astfel situația ei economico-financiară,

În ultima vreme Regele Albert al Doilea al Belgiei s-a îmbolnăvit, a obosit de atâta criză și ciorovăială politică, tocmai acum când a pune problema transferului actului de suveranitate ar fi bombă cu efect imediat ; și aș a flamanzii nu iubesc monarhia, nu îi sunt loiali, strigând din gură de șarpe că n-o vreau, că nu îi reprezintă și nu le apără interesele,

Ar fi și faptul că populația și-a pierdut răbdarea cu atâta anarhie, partidele politice nu mai au credibilitate, agenții economici nu respectă canoanele capitalismului, preșurile o iau razna, evaziunea fiscală înflorește. Nici cu munca la negru nu se stă nici bine, nici rău, nici românii nu se plâng și mai ales nu se laudă. Nu se poate însă să nu ne punem probleme, să nu rostim vreo rugăciune, să nu urmărim cu îngrijorare negocierile politice care nu se mai termină.

Iată și câteva din grijile și cântirile populației în prag de iarnă :

- În Belgia, în ultimii ani preșurile bunurilor de consum și ale serviciilor au crescut cu mult peste indicele înregistrat în celelalte țări comunitare,

- Actele antisociale, cum ar fi furtul de mașini, spargerii și tâlhăriile cu violență, jafurile armate se înmulțesc pe zi ce trece, devin o problemă gravă. Scandalurile de corupție în administrație sunt și ele răsunătoare.

- Grevele se în lanș, muncitorii din transporturi, poștașii, fermierii, oșelarii, profesorii ; până și gardienii închisorilor recurg tot mai des la greve,

- Partidele politice, mult prea multe în Belgia, devin o povară pentru contribuabili, ineficiența lor este tot mai vizibilă, cei mulți nu se simt reprezentați de propriii lor aleși ; nu de gratis este în Belgia obligatorie prezența la urne...

- Băncile belgiene au secătuit toate rezervele federale, fiind în fapt cam singurul sector care a îninut isonul crizei economico-financiare mondiale, economia țării comportându-se, altfel, neașteptat de bine în toată anii aceștia de criză,

- Clima belgiană a ultimilor ani s-a schimbat mult în rău : secete prelungite vara, ierni geroase cum n-au mai fost, distrug infrastructura, despoaie asfaltul șoselelor, îngheață conductele de apă, de gaz, care nu sunt îngropate la adâncime corespunzătoare gerurilor de minus 20 grade Celsius. Costurile ieșirii din iarnă grevează serios bugetul primăriilor și al societăților drumarilor.

- Cea mai importantă și mai ieftină sursă de energie belgiană, obținută în centralele nucleare vechi și uzate moral, devine una din îngrijorările cele mai mari pentru omul care șiine la viața lui. Nevoia urgentă de schimbare a sistemului energetic încarcă artificial costul vieții fiecărui cetățean.

- Solul belgian este cel mai poluat din toată uniunea, în goana lor după recolte mari, fermierii nu respectă riguros normele privind restricțiile la distribuirea de îngrășăminte-ierbicide-pesticide. Orașul Bruxelles se situează pe tot cursul anului pe unul din primele trei locuri în Europa în ce privește poluarea și blocajul circulației rutiere. Pe toată rețeaua rutieră belgiană ambuteiajele măsoară aproape zilnic sute de kilometri.

- Măsurile pe care factorii politici angajați le preconizează pentru ieșire la liman sunt de natură să îngrijoreze : mărirea fiscalității, reducerea protecției sociale, taxe suplimentare pe servicii, pe bunuri, pe avere, pe întreprinderi...

- Fostă unitate de măsură și factor de echilibru și sfetnic și candelă, Biserica Catolică Belgiană a fost zdruncinată și redusă total la tăcere, nu atât de spiritul vremii anticreștine și răzvrătit moral, cât de scandalurile de pedofilie aproape generalizată, de imoralitatea clerului și introvertire lui vinovată.

- În Belgia de astăzi te poți întâlni cu surprize de genul acelor ce le-am auzit recent : Pentru o consultație medicală importantă, serioasă și urgentă o persoană care suferă de pe urma unui accident rutier a fost programată peste 5 luni. După moartea unui bărbat urmașii lui au achitat ultima factură pentru abonamentul telefonic și au cerut încetarea contractului. Li s-a pretins suma de 200 de euro pentru asta ! Un bijutier care a suferit în ultimii doi ani, trei atacuri armate asupra lui, a tras cu arma în cei doi atacatori, ucigându-l pe unul și rănindu-l pe al doilea... A fost arestat și mai apoi eliberat. Oare va mai fi în stare să prelucreze aur ?

Statistici recente arată că numărul infectațiilor HIV din anul acesta în Belgia este cu mult mai mare decât în anii trecuți ! La ce vă gândiți ? La tinerii și bărbații singuri români rezidenți în Belgia ? Ori la faptul că astăzi, 1 decembrie 2011 nu este doar Ziua Națională a României, ci și Ziua mondială de luptă împotriva SIDA ? Trăiască România și românii, Domnul să ne pătreze în dragostea Lui pe români, pe belgieni, pe toți, pe toți !

Un scurt instantaneu politic belgian la zi

Omul politic al zilei spre care este îndreptată opinia publică belgiană este Elio di Rupo, un italian la origini, de formație tehnică, dar cu vechi state de servicii în politică, emanatul Partidului Socialist, cel care a obținut a doua performanță în alegeri după Alianța Națională Flamandă condusă de Barth de Warvier, vârful de lance al nemulțumirilor flamande. Una din glumele cele mai acide ce se pot auzi în vremea ce trăim aici unde se plămădește aluatul ce dospește Europa, am auzit-o chiar zilele acestea de la un mucalit simpatic, un român mai turlubatic : Sfârșitu' crizei politice belgiene îl întrevăd, zicea el, prin căsătoria lui Elio cu Barth – aluzie la faptul că se vorbește aici cum că viitorul Prim Ministru al Regatului Belgiei ar fi gay! De mă credeți, eu l-aș vrea heterosexual, soț monogam și tată a 2-3-5 copii,

Nici Yves Laterme, Primul Ministru care girează provizoriu guvernarea țării de aproape doi ani, pe care îl vedeam mai potrivit pe Dâmbovița la noi, nu este un familist model, dar s-a dovedit a fi un gospodar de treabă. Rămâne însă o povară belgiană originală faptul că cetățeanul de rând suportă prin munca lui și poartă în cărca lui povara exercitată de o monarhie, de trei guverne regionale, de unul federal, de 7-8 partide în loc de două plus unul și de rigorile unei

politici socialiste, care are grija să ia de la cel care muncește pentru a-l hrăni și pe cel care trândăvește.

După ce Regele, Albert al Doilea a însărcinat pe rând, măcar câte apte personalități să formeze noul guvern, după demisia peste demisia ale moderatorilor, preparatorilor, preformatorilor și diriguitorilor, domnul di Rupo – aflat al al doilea mandat - face în aceste zile bugetul belgian pe 2012 și se tot vestește că înainte de Crăciun vom avea și guvern. De partea lor, sindicatele anunță grevă generală pentru sfârșitul săptămânii acesteia.

Speranța moare ultima

și în Belgia « speranța moare ultima », de aceea citându-l pe un ‘fost prim ministru de-al nost...’ să vă prezint, măcar în viziune proprie și ‘Luminiș de la capătul tunelului’. Și, dea Domnul să fie printre stelulele ce le întrevăd mijind aievea decorațiilor de Crăciun - să fie printre ele - și un mic luceafăr pe cerul dimineții belgiene.

Cel mai puternic argument pe care mă bazez este acesta că dacă politicienii belgieni s-au scufundat în noapte – noaptea surzilor – atunci poporul belgian așteaptă - și vede în noapte - zorile dimineții.

Pe toată perioada crizei ce am parcurs până acuma, populația Belgiei s-a maturizat, s-a călit, a devenit mai economă. Doar în primii doi ani de criză a economisit peste 45 miliarde de euro și probabil 100 de miliarde până acum. Pe perioada conflictului mocnit și ipocrit dintre cele două fracțiuni au aflat atâtea lucruri valonii despre flamanzi și flamanzii despre valoni, câte nu s-au spus de când există ei. Acuma mai rămâne să vedem câte din cele spuse sunt adevărate și câte sunt doar simple fabule. Poate vă amintiți această maximă :

"Dacă nu citești ziarele, ești neinformați, dacă le citești, ești dezinformați."

- Mark Twain

O referință pe care am auzit-o zilele trecute v-o supun atenției : Monseur Elio di Rupo a adresat, probabil stâlcit, flamanzilor un mesaj în limba lor, de unde o dezbatere în mass-media privind calitatea aceasta a belgienilor de a fi bilingvi. Concluzia ce am putut-o trage după aproape două ore de dezbateri a fi putut s-o exprim și eu mai dinainte: « Limba asta îmi rupe limba ! ». Era, evident, de partea valonă, dar oare ce spun flamanzii ? Cert este că în ciuda chemărilor și pseudoîncercărilor de a-și învăța reciproc limba, rezultatele sunt foarte aproape de zero. Păcat, ar fi fost una din punțile de apropiere, de înțelegere între ei, poate cea mai potrivită, mai eficientă.

Departate de a fi ranchiunoși, imposibil să fie prietenoși, manipulatorii informației, reprezentanții mass-mediei belgiene nu au chemat și nu cheamă la violență, nu au instigat la ură suplimentară. Ceea ce se practică aici este o informare relativ clară, iar mai apoi toate comentariile sunt acoperite de spumoase foiletoane, un fel de calmante special ticluite și meșteșugite parcă, încât să-i potolească omului obida.

În loc de final

În cartea sa, bilingvă (română și franceză), recent apărută sub auspicii academice, « Sensurile unei identități », doamna Carmen Banta, lector univesitar și cercetător antropolog la Universitatea din Craiova, în urma unor studii și cercetări și investigații timp de doi ani de zile, face printre altele și remarcă următoare : « Biserica română Elim Bruxelles...comunitatea cea mai unită și numeroasă, când vorbim de organizarea religioasă. » (pag 77). Aș adăuga că tot aici se resimt și cele mai aprinse dorințe și mai înalte năzuințe spre morala creștină spre evlavia de altădată, spre bună înțelegere între oameni și națiuni. De aceea vă supun în final atenției un fragment din interviul realizat cu pastorul belgian al acestei biserici, în care am bucuria de a fi membru, fratele Raymond V., cel care de la începuturile acestei comunități și până astăzi ne-a devenit un bun și statornic prieten, frate și părinte. O fac cu o bucurie cu atât mai mare cu cât în cursul acestui an, dumnealui a parcurs un traseu sinuos cu probleme majore de sănătate, mărire Domnului care ne tămăduiește boalele, ne iartă păcatele.

« Red. Z. B.

Frater păstor, puteți să ne spuneți și nouă care este evaluarea dumneavoastră a conflictului dintre flamanzi și valoni, zăzanie care nu se mai termină ?

Pastor Raymond V.

Situația este foarte complexă și nu-i întrevăd sfârșitul. Omenește vorbind cele două națiuni pot rămâne încă împreună, dar este ca și cum am aduna mere cu pere. Factorul de bază care cândva ne-a unit organic și anume credința creștină, concret religia catolică, a amorțit, s-a stins... Tot ce a mai rămas este diferit: cultura, limba, tradițiile latine nu concordă cu cele anglo-saxone. Numai Dumnezeu știe ce va fi, numai El știe încotro și în ce fel ne va călăuzi. Personal nu văd cum s-ar împăca și cum vor face, de acum încolo, să înflorească Belgia împreună flamanzii și valonii.

Dintre problemele care nu îmi găsesc soluții adecvate menționez : politica față de străini și integrarea imigranților, redistribuirea fondurilor colectate la bugetul de stat, dosarul BHV... Poate știți și ce se ascunde sub această sintagmă – Dosarul Bruxelles-Halle-Vilvorde. În fapt este vorba despre cele 19 comune care aparțin aș a numitei Regiuni Bruxeleeze, care după dreptul istoric și cutumele locului este pământul Flandrei, asupra căreia ei, flamanzii, au drept istoric incontestabil.

De partea lor, valonii, mândri de ceea ce numim democrație și vârtos în a savura foloasele ei și a tranșa în favoarea lor « dreptul internațional al vremilor moderne » ce-și trage obârșia de la Comuna din Paris se bazează pe voința poporului, pe votul egal, universal, pe dreptul poporului de a decide. Oricum, astăzi, în acest perimetru geografic, ponderea populației flamande este în scădere, iată conflictul care ne tulbură liniștea, care ne macină speranțele unei Belgii unite, prospere, cum se perpetuează și nu îmi arată finalul. Se poate spune că politicienii noștri frunțați se exprimă în registre diferite, nici nu se ascultă unii pe alții ce spun ; vorbim de un dialog al surzilor.

NOPTI BELGIENE – Noaptea surzilor

Scris de Zaharia Bonte - publicist creștin
Duminică, 04 Decembrie 2011 15:25

Ca pastor belgian pentru frații români, eu prețuiesc efortul vostru la edificarea țării mele, vă felicit pentru munca ce depuneți, vă mulțumesc pentru rugăciunile ce le înălțați Părintelui Ceresc pentru pacea Belgiei, pentru mântuirea poporului belgian... »

***

Doamne, binecuvântează Belgia, binecuvântează România și pe toți românii, inclusiv românii belgieni. Și nu numai de ziua noastră națională...

Bruxelles 01 Decembrie 2011